

"תשלם, וה' יתן לך פי עשרה!"

הווכוח שהתנהל בין החתן לבין בעל התזמורת, התלהט. "איני חייב לשלם לך כלום!" טען החתן. "אתה חייב לשלם לי דמי בטול!" התעקש בעל התזמורת.

הכל התחיל כאשר החתן התקשר בבקרו של יום לבעל התזמורת, וסכם עמו כי יופיע בחתונתו. השניים סכמו כי יפגשו בצהריים, והחתן ישלם מקדמה לבעל התזמורת. אלא שלפני הצהריים הודיעה הפלה לחתן, כי היא מענינת בתזמורת אחרת. החתן התקשר לבעל התזמורת, להודיע לו כי הסכום ביניהם מבטל, ואז פרץ ביניהם הווכוח בענין תשלום דמי הבטול, בסך מאה דולר.

כאשר ראה בעל התזמורת שהחתן אינו מוכן לשלם, הודיע לו כי הוא מתכנן לתבוע אותו לדיון תורה אצל הרב.

ואכן, למחרת היום התייצבו שניהם בביתו של הרב. בעל התזמורת בקש את דמי הבטול, והחתן טען שאינו חייב לשלם.

הרב הקשיב ושתק, ולבסוף פנה לחתן ואמר לו: "שלם לו את דמי הבטול".

"מדוע?" לא הבין החתן. "כי בעל התזמורת צריך את הכסף", הסביר הרב.

"אבל גם אני זקוק לכסף", נסה החתן למחות. "מה אכפת לך?" הבליע הרב חייוך, "תשלם, וה' יתן לך פי עשרה!"

החתן לא התעקש. הוא שלם את הכסף לבעל התזמורת, והשניים נפרדו לשלום זה מזה.

הדיון בביתו של הרב התנהל בשעת צהריים, ובשעת לילה מאחרת באותו היום ישב החתן בספרייה הישיבה שבה למד, ועסק בתורה בהתמדה.

השעה הייתה אחת אחר חצות, כאשר לפתע נכנס אל הספרייה איש עסקים לבוש בהדור, נגש אל החתן, והחל לשוחח עמו בשפה האנגלית.

החתן לא היה דובר אנגלית, והוא הצביע על בחור אחר ששקה בספריה באותו זמן, והשפה האנגלית הייתה שגורה על פיו. איש העסקים שוחח עמו כמה דקות, ולאחר מכן חזר אל החתן, הניח בידי מעטפה, ועזב את המקום במהירות.

"מה קורה כאן?" לא הבין החתן, וחברו ספר: "איש העסקים סגר עסקה טובה באחד המלונות הסמוכים לכאן, ובא לכאן כדי לחפש למי לתת חלק מהמעשרות. הפניתי אותו אליך, כי אתה עומד להתחתן, ואתה בודאי זקוק לכסף."

הבחור פתח את המעטפה, ומנה את השטרות בידיים רועדות. היו שם עשרה שטרות של מאה דולר. מלותיו של הרב מלפני כמה שעות, הדהדו באזניו: "תשלם, וה' יתן לך פי עשרה!"